

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.305 van 8 mei 2014
in de zaak A. 201.151/VII-38.170.**

In zake : 1. de NV BETOFIN
 2. de NV VIBRO-WELFSELS
 3. Ursula THIELEMANS-DE BEUKELAER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Desair
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Oudeleeuwenrui 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV ANTWERPS SPORTPALEIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nathalie Jonckheere en An Valckenborgh
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64, bus 101
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 juli 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur
en Cultuur van 25 mei 2011 houdende inwilliging van het verzoek van de
NV Antwerps Sportpaleis om bij de exploitatie van een evenementencomplex,

gelegen aan de Schijnpoortweg 101, 109-113, 115-117-119 en 129 te Merksem, te mogen afwijken van een aantal milieuvorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II).

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 224.142 van 27 juni 2013 zijn de debatten heropend en is het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 januari 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kyoto Van Herreweghe, die loco advocaat Els Desair verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nathalie Jonckheere, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De feitelijke gegevens van de zaak werden reeds samengevat in het tussenarrest nr. 224.142 van 27 juni 2013.

3.2. Ter aanvulling van deze samenvatting is het relevant te vermelden dat de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur met een besluit van 5 november 2012 aan de tussenkomende partij heeft toegelaten om bij de exploitatie van het evenementencomplex af te wijken van een aantal bepalingen van Vlarem II, meer bepaald de artikelen 5.32.2.4bis, § 1, 5.32.3.3, § 6, 1° (betrekking hebbende op de evacuatie van de niveaus -1, 0, +1 en +2 van het Sportpaleis), 5.32.2.4bis, § 4, 5.32.3.3, § 6, 3° (betrekking hebbende op de zeven evacuatiewegen van het niveau -1 van het Sportpaleis), 5.32.3.3, § 1, 3° (betrekking hebbende op de nieuwe tribunes en het vernieuwde balkon van het Sportpaleis en de tribunes van de Lotto Arena) en 5.32.3.3, § 5, 3° (betrekking hebbende op de nieuwe buitentrappen ter evacuatie van het Sportpaleis). Deze afwijkingen werden verleend voor "een termijn van de nog te verkrijgen milieuvergunning voor de verdere exploitatie van de inrichting". Het ministerieel besluit van 5 november 2012 wordt bij de Raad van State bestreden (zaak A. 207.663/VII-38.727).

3.3. Inmiddels heeft de deputatie van de provincie Antwerpen bij besluit van 21 maart 2013 aan de tussenkomende partij een milieuvergunning verleend voor het verder exploiteren van het bestaande sport- en evenementencomplex (Sportpaleis, Lotto Arena en Hospitality center). Deze vergunning bepaalt in artikel 1, § 2, dat de lopende vergunningen "worden opgeheven vanaf (de) datum van realisatie van de veranderingen (niet van toepassing op de door de Vlaamse Minister verleende afwijkingen)". Tevens wordt

in artikel 5 gesteld dat de milieuvergunning principieel een aanvang neemt vanaf de datum van het vergunningsbesluit. De beslissing van 21 maart 2013 is het voorwerp van een administratieve beroepsprocedure bij de bevoegde Vlaamse minister.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

4. In het auditoraatsverslag wordt ambtshalve opgeworpen dat de verzoekende partijen ten gevolge van het nemen van de voormelde besluiten van 5 november 2012 en 21 maart 2013 niet langer over het vereiste actueel belang beschikken.

5. In hun laatste memorie na het aanvullend auditoraatsverslag stellen de verzoekende partijen dat een uitspraak over de wettigheid van het thans bestreden besluit absoluut noodzakelijk is voor de beoordeling van het eerste middel dat wordt aangevoerd in zaak A. 207.663/VII-38.727, gericht tegen de beslissing van 5 november 2012. Daarenboven zou door een vernietigingsarrest komen vast te staan dat het litigieuze evenementencomplex gedurende tweeënhalf jaar illegaal werd geëxploiteerd, waardoor zij voor de burgerlijke rechter een eis tot schadevergoeding kunnen doen gelden.

6. De tussenkomen partij stelt dat de thans bestreden beslissing niet meer geldig is en er dan ook geen hinder of nadeel meer kan uit voortvloeien. De verzoekende partijen zouden een uitspraak in voorliggend geding enkel nog nastreven om deze eventueel aan te wenden in andere toekomstige procedures.

Beoordeling

7. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad

van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde verbiedt beroepen die een zuiver symbolische vernietiging beogen of die enkel strekken tot het vernietigen in het belang van de wet, zonder dat de verzoekende partij enig voordeel, hoe miniem ook, kan halen uit die nietigverklaring.

8. Naar luid van artikel 1.2.2.1, § 2, van Vlarem II kunnen individuele afwijkingen slechts worden toegestaan voor termijn van maximaal 20 jaar en vervallen zij in elk geval "zodra de geldigheidsduur verstrijkt van de milieuvergunning waarop zij betrekking hebben of van de milieuvergunning die op grond van die afwijking is verleend".

Het met voorliggend beroep bestreden afwijkingsbesluit is verbonden met de basisvergunning waarvan de geldigheidsduur op 10 november 2013 is verstreken. Bijgevolg is dat afwijkingsbesluit op grond van het bepaalde van artikel 1.2.2.1, § 2, van Vlarem II van rechtswege vervallen. Een uit de rechtsorde verdwenen administratieve rechtshandeling kan geen nadeel meer veroorzaken, wat de verzoekende partijen in hun laatste memorie overigens niet als dusdanig betwisten.

9. Zoals blijkt uit arrest nr. 227.304 van heden, gewezen in zaak A. 207.663/VII-38.727, beroepen de verzoekende partijen zich ten onrechte op een vermeende verknochtheid met het eerste middel in de voormelde zaak.

Het belang dat erin bestaat een, inmiddels vervallen, individueel afwijkingsbesluit, verleend op grond van artikel 1.2.2.1 van Vlarem II, bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens op grond van deze, met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een vordering tot schadevergoeding voor de gewone

rechter beter te kunnen ondersteunen, is in de huidige stand van de wetgeving geen belang dat is verbonden aan de nietigverklaring of aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren. Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang. Een louter onrechtstreeks belang volstaat niet om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen. Overigens kan ook de gewone rechter die gevat is om uitspraak te doen over de vordering tot schadevergoeding de fout van de overheid vaststellen. Het louter gelijk krijgen op zich wettigt niet de gevraagde vernietiging.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin